

Els poetes prenen la paraula

Les III Jornades Poètiques es confirmen com un fòrum de discussió de la cultura contemporània

Un any més, i ja en són tres, l'ACEC ha organitzat les Jornades Poètiques, en aquest cas a la Pedrera, i amb el patrocini de la Fundació Caixa Catalunya i Cedro. La iniciativa va néixer amb la noble intenció d'acollir les veus més assenyalades de la poesia contemporània en llengües peninsulars. Davant un nombrós públic que es va aplegar a l'auditori de Caixa Catalunya, les jornades es van desenvolupar al llarg de quatre dies, amb lectures de poesia i ponències d'algunes de les figures més rellevants de la literatura catalana i espanyola actual.

L'acte d'inauguració, dedicat a la figura de Rafael Alberti en el seu centenari, va ser, en paraules de José Luis Giménez-Frontín, secretari general de l'ACEC, "d'un altíssim nivell intel·lectual i molt emotiu". En aquest acte es van llegir versos d'Alberti en tots els seus registres poètics, des de l'autor més polític fins al més espiritual. Tota una gamma poètica que va ser revisada per les lectures dels poetes participants en aquesta inauguració de les III Jornades, com Carmen Borja, Lluís

Un acte d'alt nivell emotiu i intel·lectual va homenatjar Alberti

Calvo, Javier Pérez Escohotado o Antoni Marí entre d'altres, que van combinar les lectures amb anàlisis sobre l'obra del gran creador andalús.

El segon dia de les Jornades, hi van ser presents Enric Casasses, Sebastià Alzamora i Sam Abrams per a parlar sobre el "Model literari de la llengua catalana: pro i contra de l'herència del noucentisme". Aquestes intervencions van ser moderades per Francesco Ardolino, que en la seva introducció ja va deixar clar que "posats

Enric Casasses, Francesco Ardolino, Sebastià Alzamora i Sam Abrams

a triar entre Carner i Riba, jo em quedo amb Foix" i va remarcar, en clau irònica, la seva "neutralitat" en el tema de la taula rodona "pel fet de ser estranger".

Sebastià Alzamora no va dubtar a afirmar que "és el fonament catòlic del catalanisme polític noucentista, que tradueix la consigna de parar

Lectures poètiques senzillament brillants

El darrer dia de les Jornades va estar protagonitzat per un recital poètic, que va tenir moments accentuadament brillants, que van despertar l'interès i, fins i tot, l'entusiasme del públic que omplia l'auditori.

Els poetes que van llegir els seus versos van ser Mariana Colomer, Valentí Gómez Oliver, Joan Margarit, José Maria Micó, Víctor Obiols, Marta Pessarrodona, Marina Pino, Susanna Rafart, Pedro Serrano, Iván Tubau, Jorge Urrutia, Carlos Vitale i Esther Zarraluki.

sempre l'altra galta en la sempiterna estratègia del pactisme, la qual, en literatura, troba la seva correspondència exacta en la voluntat ordenadora, classificadora i classista que ha regit la configuració de les línies canòniques de la literatura catalana del segle XX" i va afegir que aquí és on sorgeix la correcció política per sobre de

Posicions enfrontades realcen pros i contres del llegat noucentista

l'impuls creador en el camp de la literatura.

De la seva banda, Casasses –amb un rol clarament antagònic a Alzamora– va argumentar, en la seva ponència titulada "Víctor Català i l'herència del noucentisme", la validesa de la llengua catalana per a tots els camps, ja que "l'únic que li faltava era una unitat ortogràfica, una aportació que li va donar el noucentisme", va afirmar. Així mateix, Casasses també va reivindicar la figura de

de Verdaguier "que fa el pas, fa una maniobra que se surt dels cànons del romanticisme i salva la seva llengua, atorgant-li el nivell de llengua culta, adequada per a la literatura" i va afegir que "sense Verdaguier i sense Pompeu Fabra, no existiríem". Segons Casasses, l'herència del noucentisme es pot trobar en la prosa de Víctor Català.

Sam Abrams, al seu torn, va aportar una visió completament diferent del noucentisme, afirmant que "el seu gran problema és la manera i les seqüeles que ha deixat, i que encara perduren". Abrams va comentar la regulació excessiva que va comportar aquesta etapa, i que va "reduir la creativitat i va convertir la llengua literària en un estàndard massa preciosista i esteticista".

El tercer dia de ponències va versar sobre "El simbolisme i avantguarda: la seva actualitat en la poesia espanyola contemporània". La moderadora, Pilar Gómez-Bedate, va afirmar la necessitat que es plantegi el tema fora del món acadèmic, ja que "és un passat que la seva història encara està per escriure. Una història que ens ha de permetre veure on som respecte a aquesta tradició". Jorge Urrutia va presentar la ponència "Una falsa dicotomia poètica: simbolisme frente a realismo", afirmant que "per simbolisme es considera un seguit de tipus d'escriptura que només en conjunt responen a una expressió d'època" i va afegir que "cap poema ni cap poeta no són, en sí, el

Tubau, Rafart y Urrutia, junt amb Miquel de Palol

Carnero y Giménez-Frontín, durant l'acte d'inauguració

simbolisme". Així mateix va assenyalar que, des del seu punt de vista, el simbolisme no és cap reedició del romanticisme (mal que hi coincideixi en algunes de les característiques, com ara l'oposició al racionalisme), sinó que n'hereta alguns conceptes pel simple fet que "alguns assoliments culturals són irrenunciables".

De la seva banda, José Francisco Ruiz Casanova va fer una lectura sobre el simbolisme i l'avantguarda centrada en les antologies, que duia el suggerent títol de "La falsia històrica del realismo poético español, o cómo acabar (crítica y filológicamente) con simbolismo y vanguardia en tres antologías". Ruiz Casanova va afirmar que, filològicament, el 1927 (la generació considerada com la nostra literatura més avantguardista) no solament va impedir el desenvolupament de l'avantguardisme líric espanyol, sinó que va eliminar prèviament l'herència simbolista.

"Hem superat les expectatives"

El secretari general de l'ACEC i assessor de les III Jornades Poètiques, José Luis Giménez-Frontín (responsabilitat compartida amb l'escriptor Miquel de Palol), va valorar molt positivament aquesta trobada de poetes, que, segons apunta, "confirmen la bona sintonia entre l'ACEC, la Fundació Caixa Catalunya i Cedro per a promoure activitat cultural de primera línia a Barcelona". Giménez-Frontín també va destacar l'afluència de públic a totes les sessions, fins i tot més del que s'esperava.

Segons Giménez-Frontín, les ponències i els debats van assolir els objectius amb què eren programats i va assenyalar que algunes de les presentacions, com ara la referent a l'herència noucentista, van demostrar el vigor del debat historioliterari "amb una actualitat, un nivell i una vivesa, que semblava que fos un tema substancial, necessari per a la vida mateixa".

Un altre dels punts destacats pel secretari general de l'ACEC va ser la ponència sobre la historiografia literària, "una mostra que les intervencions van aportar una radicalitat i una novetat en el plantejament extraordinàries. Es va demostrar que és un tema molt més viu del que la gent es pensava, de rabiosa actualitat".

Fent balanç de les terceres Jornades Poètiques, Giménez-Frontín va remarcar també la "marató" poètica que va cloure la trobada: "És un dels temes que més inciten a continuar amb les Jornades Poètiques, ja que encara tenim una llarga llista de poetes importants, especialment en llengua castellana, que encara han de passar per les lectures."

Giménez-Frontín va dir que aquestes Jornades tindran, com a mínim, una periodicitat bianual, encara que a la Junta Directiva de l'ACEC es debat la possibilitat de convertir-les en una cita anual imprescindible del panorama literari català.